

opusdei.org

Prelatovo pismo (avgust 2011)

Prelat v svojem pismu, ki ga pošilja iz Afrike, opominja, kako potrebno je, da smo in da uresničujemo Opus Dei z osebno zvestobo. Prav tako prosi za molitev za sadove Svetovnega dneva mladih.

10. Sep. 2011

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Ko boste prejeli to pismo, bom že nekaj dni v Kinšasi, glavnem mestu

Konga. Prej – od 7. do 12. julija – sem bil na potovanju na Slonokoščeni obali; tako v Abidjanu kakor v Yamoussoukrou sem se sestal z vašimi sestrami in brati ter mnogimi drugimi ljudmi, ki se udeležujejo apostolskih dejavnosti Opus Dei. Povsod me je napolnjevalo veselje, ko sem izkusil, kako poteka delo, ki ga uresničujejo verniki prelature s sodelovanjem mnogih drugih ljudi. Nenehno se zahvaljujmo Bogu, ki nam po posredovanju presvete Device pošilja svoje milosti ter uslišuje prošnje svetega Jožefmarija, h kateremu se vedno zatekamo: če je že tukaj spodaj, na zemlji, vse in vsakogar od nas nosil v svojem srcu, nam sedaj še naprej in z veliko večjo popolnostjo pomaga iz nebes.

Prav tako se obračam na predragega don Álvaro, ki je leta 1980 določil, da se bo v teh državah začelo stalno apostolsko delo. Z molitvijo in žrtvijo, s tihim in vztrajnim delom se je –

kakor povsod – Delo ukoreninilo v
teh afriških deželah. Koliko
uresničenih del v božjo slavo in
služenje Cerkvi je vzcvetelo v teh
dveh narodih v teh tridesetih letih od
začetkov do danes! Vztrajam:
nenehno se zahvaljujmo presveti
Trojici.

Prosim vas, da še naprej od
vsepovsod podpirate apostolsko
širitev, ki je ena od značilnosti celega
življenja našega Očeta, vse do
zadnjega dne, ki ga je preživel na
zemlji. Molímo za kraje, kjer se je
delovanje Opus Dei začelo že pred
kar nekaj časa, ter za tiste druge, kjer
je še vedno na začetku, ne da bi
pozabili na druge narode, katerim
želimo s Kristusovim naukom
prinesti kvas duha Opus Dei; med
njimi je v prvi vrsti Šri Lanka.
Vsakogar od vas sprašujem: ali
misliš, da se lahko zanesejo na tvojo
molitev? Kako moliš za ljudi, s
katerimi delajo? Katera majhna ali

ne tako majhna mrtvičenja izročaš? Spomnimo se, kaj nam je dejal sveti Jožefmarija: **»Ni mogoče ljubiti vsega človeštva (...), če ga ne ljubimo s križa«**[1].

Zaupajmo te želje po apostolskem razvoju – znotraj lastne države in po vsem svetu – presvetemu in brezmadežnemu Marijinemu srcu. Kakor vsako leto, odkar mu je naš Oče 15. avgusta 1951 izročil Opus Dei, bomo na praznik Vnebovzetja obnovili to posvetitev. Poleg tega, da se bomo zatekli v Njeno varstvo in bdenje nad Opus Dei in nad vsakim od nas, vas tokrat povabim tudi, da se po teh potovanjih pridružite moji hvaležnosti Bogu. Hkrati prosimo za duhovne sadove Svetovnega dneva mladih, ki se bo odvijal v Madridu v drugi polovici tega meseca in se ga bodo udeležili nešteti mladi z vsega sveta.

7. avgusta se bo dopolnila osemdeseta obletnica enega od božjih posredovanj v duši našega Očeta, ki je v njem potrdilo potrebo po intenzivnejši molitvi – edinem orožju, ki ga je imel na voljo – za razširjanje in zagotavljanje poti, ki jo je začel 2. oktobra 1928, hkrati pa je dalo novih vzpodbud temu specifičnemu in svetemu poslanstvu v naročju Cerkve. Zelo dobro poznamo besedilo, ki nam ga je zapustil in v katerem pripoveduje, kaj se je zgodilo tistega 7. avgusta leta 1931. Ne bo odveč, če se vrnemo k tem besedam našega ustanovitelja, saj nas napolnjujejo z zaupanjem in nas spodbujajo k večji zvestobi božjim načrtom glede Opus Dei. Prosímo Svetega Duha, naj nam pomaga globlje prodreti v ta dogodek iz življenja svetega Jožefmarija, ki je večno aktualen in mora v vsakemu posamezniku najti pritrditev, osebni odgovor.

Na ta dan se je v Madridu obhajal praznik Gospodovega spremenjenja. Preteklo je le nekaj let, odkar se je naš Oče preselil v glavno mesto, da bi naredil doktorat iz prava, in naš ustanovitelj je zapisal: **»Ko sem pri sveti maši priporočil svoje namene, sem se zavedel notranje spremembe, ki jo je Bog izvršil v meni v teh letih bivanja v *exCorte* ... In to meni navkljub: brez mojega sodelovanja, bi lahko rekel.«**[2]

Tako nam je zapustil pričevanje o spremembi, ki jo je Gospod postopoma uresničeval v njegovi duši, predvsem od 2. oktobra 1928 naprej. Bodimo pozorni na to, da se je tega zavedel prav med obhajanjem evharistije, medtem ko je naš ustanovitelj *in persona Christi* obnavljal sveto daritev na križu. Vedno nam je ponavljal, da sveta maša predstavlja **»središče in korenino duhovnega življenja**

kristjana«[3]: korenino, iz katere se hrani vse naše življenje, goriščno točko, v katero se morajo stekati naše misli, besede in dejanja. Dejstvo, da dan za dnem posvečamo potrebno pozornost obhajanju oltarne daritve ali prisostvovanju pri njej, je nujno potreben pogoj, da omogočimo Tolažnikovo delovanje, ki želi izboljšati naše duše in nas narediti vedno bolj podobne Jezusu Kristusu, da bi iz nas naredil dobra orodja.

Sveti Jožefmarija piše, da je svojo notranjo spremembo dolgoval Gospodovemu delovanju: »**meni navkljub: brez mojega sodelovanja, bi lahko rekel**«. Vemo pa tudi, da se je že pred ustanovitvijo Dela trudil, da bi sodeloval z delovanjem Svetega Duha. Njegova nenehna molitev – **Domine, ut videam! Domina, ut sit!** – v letih pred 2. oktobrom 1928 je praktičen izraz te resničnosti. Poskušajmo ga posnemati, tako da pristopamo k

sveti daritvi z držo poslušanja božje besede, tako da se trudimo odkriti, kar nam Gospod hoče pokazati prek liturgičnega branja in različnih mašnih molitev. Ali hranimo svojo osebno premišljevalno molitev in božjo pričujočnost v nas s temi besedili, katerih se Gospod poslužuje, da bi v naših dušah prižgal svojo ljubezen? Ali se trudimo, da bo naše duhovno življenje usmerjeno k liturgiji Cerkve in kakor zaznamovano z njo?

»Mislím, da sem obnovil sklep, da bom vse svoje življenje namenil izpolnjevanju božje volje: Božjemu delu,« je nadaljeval naš Oče. In mimogrede je še dodal: **»Sklep, ki ga tudi v tem trenutku obnavljam z vso dušo.«**[4] Enako ravnajmo tudi mi, velikokrat in z iskreno željo po zvestobi Bogu in Cerkvi, predvsem ko okoliščine morda postanejo težke: v bolezni, v pomanjkanju, v težavah, v trenutkih hladnosti ali notranjih

težav ... Če ravnamo na tak način, nam bo Gospod dal navdihe in energijo, ki jo potrebujemo, da bi v vsakem trenutku lahko izpolnili njegovo preljubeznivo voljo.

Po posvetitvi hostije, ko jo je naš Ustanovitelj povzdignil, da bi jo verniki počastili, so v njegove misli z veliko močjo vstopile besede iz Svetega pisma, kakor so zapisane v Vulgati, ki se je takrat uporabljala pri liturgiji: *Si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum*[5]: ko bom povzdignjen z zemlje, bom k sebi pritegnil vse stvari. Sveti Jožefmarija je zapisal, da je, ko je te božje besede zaslišal brez hrupa besed, začutil strah. To je odziv duše, ki po prejetju čudovite bližine trikrat svetega Boga izkuša veliko razburjenje, saj se zaveda svoje osebne šibkosti, hkrati pa zazna globok notranji mir. Tako to izrazi naš ustanovitelj: **»Običajno se prestrašim tega, kar je**

nadnaravno. Potem pa pride *ne timeas*, “Jaz sem”. In razumel sem, da bodo božji moški in ženske tisti, ki bodo povzdignili križ s Kristusovimi nauki na vrh vseh človeških dejavnosti... In videl sem zmagovati Gospoda, ki je vse pritegnil k sebi«[6].

V tej tako nadnaravni izkušnji, ki jo je Bog podelil svetemu Jožefmariju, da bi ga razsvetlil in ga okrepil, sva bila prisotna ti in jaz, vsak od nas, ki smo v teku let prišli v Delo. Velika večina se nas takrat še niti ni rodila, a smo že imeli mesto v srcu našega predragega Očeta, ki je – ne da bi nas poznal – molil za nas in računal na nas, ki smo bili kasneje poklicani k temu, da *smo* Opus Dei in *uresničujemo* Opus Dei v 21. stoletju. To nas prisili, da smo bolj in bolj združeni s svetim Jožefmarijem, da bi močno ponotranjili njegovo življenje, saj smo bili, kakor nam je

povedal sam, razlog njegovega življenja.

Moje hčere in sinovi: to niso zgolj pobožna razmišljanja, ki vam jih predlagam, ko vam vztrajno govorim, da je Delo v naših rokah: vsak dan pomislimo, da smo sedaj na vrsti mi, da v prihodnje uresničujemo to nalogo, za katero Bog želi, da se izvršuje z enakim duhom in enako predanostjo, s kakršno je delal naš Oče. Za to imamo na voljo vso božjo pomoč. Zelo na mestu so besede svetega Tomaža Akvinskega: »Tiste osebe, ki jih Bog izbere za neko poslanstvo, On tudi pripravi in usposobi tako, da so primerne za njegovo uresničevanje, kakor beremo v 2 *Kor* 3, 6: "... ki nas je tudi usposobil za služabnike nove zaveze"«[7].

Razen tega imamo na razpolago toliko spisov našega Očeta, v katere je izlil duhovne zaklade, ki mu jih je

zaupal Gospod. **»Čeprav sem čutil, da mi manjka kreposti in znanja (...),«** je zapisal v svojih *osebnih zapiskih*, **»sem hotel napisati nekaj ognja polnih knjig, ki bi zakrožile po svetu kakor živi plamen ter v ljudeh prižigale njegovo svetlobo in toploto, ki bo uboga srca spremenila v žerjavico, da jih bodo ljudje izročili Jezusu kakor rubine za njegovo kraljevsko krono.«**[8] Ta njegova želja je postala resničnost, saj se milijoni ljudi po vsem svetu hranijo iz besedil, ki so izšla iz njegovega učenja in izpod njegovega peresa. Poglobljanje v branje teh besedil, omogočanje drugim, da jih spoznajo, ter njihovo širjenje v najrazličnejših jezikih je zelo učinkovito apostolsko orodje za širitev sporočila svetega Jožefmarija in apostolskega dela Opus Dei v dobro duš: kakor valovi, ki jih povzroči kamen, ki pade v jezero[9], dokler ne pridejo do neslutnih bregov.

Papež v svojem sporočilu ob 26.

Dnevu mladih – bil sem povabljen k udeležbi na njem – razlaga geslo, ki je bilo predlagano za to srečanje:

“Ukoreninjeni in sezidani v Kristusu ter utrjeni v veri.”[10] Mnogim bo sodelovanje na teh dogodkih prineslo osebno srečanje s Kristusom, ki ga morda še nikoli prej niso izkusili; ali pa vsaj možnost, da ga bolje spoznajo, da se utrdijo v osebнем prijateljstvu z Njim. Prizadevajmo si, da ne bo kot svetloba ognjemeta, ki zasije za trenutek in potem ugasne. Zato je zelo pomembno, da poskrbijo in poskrbimo za nadaljevanje duhovne izkušnje teh dni. Naredimo vse, kar je mogoče, da bodo udeleženci izoblikovali praktične zaključke, osebne sklepe za rast v njihovem krščanskem življenju.

»Srečanje z Božjim Sinom (...) daje nov dinamizem vsemu

bivanju«[11], pravi sveti oče. Kot sad delovanja milosti se mnogi lahko vprašajo o smeri, v katero mora iti

njihovo življenje. To so vprašanja, ki si jih mladi ljudje prej ali slej začnejo zastavljati in velikokrat se sploh ne zavedajo, kaj ta vprašanja zares pomenijo. Za vprašanjem o prihodnosti – ki je na začetku morda omejeno na izbiro poklica, na vstop v svet poklicnega dela, na ustvarjanje lastne družine – se namreč nahaja nekaj veliko globljega: kakšen smisel ima moje življenje? Kako ga lahko v polnosti uresničim?

Ko pomislim, da se bodo ti dnevi odvijali v mestu, za katerega je božja previdnost hotela, da se v njem rodi Opus Dei, se spomnim besed svetega Jožefmarija, ki jih je večkrat ponovil, ko se je – s hvaležnostjo Bogu – spominjal prizora, v katerem Bog Savla iz Tarza pokliče k apostolatu. **»Kakor Pavlu v Damasku so meni – v malem – v Madridu odpadle luskinе z oči, in v Madridu sem prejel svoje poslanstvo,«**[12] je zapisal leta 1965. Prosim Boga, da bi

v teh dejavnostih, ki jih bo vodil papež, številni mladi izkusili svoj *Damask*: naj odprejo svoje oči božji luči, naj zaznajo poklicanost, h kateri jih kliče Jezus, in naj se trdno odločijo, da ji bodo sledili. To bo najboljši način, kako odgovoriti na upanja Cerkve, ki potrebuje mnoge ženske in mnoge moške, ki bodo resno zavezani Gospodu. »***Biti utemeljeni v Kristusu,***« pojasnjuje Benedikt XVI., »***pomeni konkretno odgovoriti na božji klic, zaupati vanj in v uresničevanje njegove besede***[13]. In ko se obrača posebno na mlade, doda nekaj besed, ki so koristne vsem: »***Gradite svojo hišo na skali, podobno kot človek, ki je "globoko kopal" (prim. Lk6, 47).*** ***Skušajte tudi sami vsak dan slediti Kristusovi besedi. Doživljajte ga kot pravega Prijatelja, s katerim je dobro deliti pot vašega življenja.***«[14]

Vračam se k temu, kar sem vam predlagal že prej: potrebno je, da se v vsakdanjem življenju nadaljuje to, kar bodo mnogi vaši prijatelji in znanci v teh dneh odkrili kot sad božje milosti. Sveti oče jim označi pot, ko zapiše: **»Vzpostavite in gojite osebni dialog z Jezusom Kristusom v veri. Spoznavajte ga s pomočjo branja evangelijev in Katekizma Katoliške cerkve, pogovarjajte se z njim v molitvi, zaupajte mu.«**[15] V osebnih pogovorih pokažimo na potrebo po pogostem prejemanju zakramentov – spovedi, evharistije –, ki so vir nadnaravnega življenja božjih otrok. Prav tako je nujno, da se naučijo posvečevati študij in delo ter apostolsko skrbeti za druge, saj je približevanje drugih Kristusu eden od najboljših načinov, da zagotovimo lastno zvestobo Gospodu. S papeževimi besedami jim ponavljajte, da **»Kristus ni dobrina le za nas same, ampak je**

***najdragocenejša dobrina, ki jo moramo deliti z drugimi.*«[16]**

Naj končam s povabilom, da ob prazniku Vnebovzetja premišlujete besede, s katerimi je sveti Jožefmarija zaključil svojo homilijo ob slovesnosti presvete Device Marije: »*Cor Mariae dulcissimum, iter para tutum*; presladko Marijino Srce, daj nam moč in gotovost na naši zemeljski poti; bodi ti sama naša vodnica, ker poznaš pot in zanesljivo bližnjico, ki po tvoji ljubezni vodita k ljubezni Jezusa Kristusa.«[17] V ta pobožni vzklik lahko dodamo besede, ki jih je izgovoril predragi don Álvaro: *Iter para et serva tutum!*

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš Oče

+ Javier

Kinšasa, 1. avgust 2011.

[1] Sveti Jožefmarija, *Zapiski z meditacije*, 2. 10. 1971.

[2] Sveti Jožefmarija, *Osebni zapiski*, št. 217 (7. 8. 1931). Prim. A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, vol. I, str. 380-381.

[3] Sveti Jožefmarija, *Jezus prihaja mimo*, št. 87.

[4] Sveti Jožefmarija, *Osebni zapiski*, št. 217 (7. 8. 1931). Prim. A. Vázquez de Prada, *Prav tam*.

[5] *Jn* 12, 32 (Vulgata).

[6] Sveti Jožefmarija, *Osebni zapiski*, št. 217 (7. 8. 1931). Prim. A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, vol. I, str. 381.

[7] Sveti Tomaž Akvinski, *Teološka suma* III, q. 27, a. 4.

[8] Sveti Jožefmarija, *Osebni zapiski*, št. 218 (7. 8. 1931). Prim. A. Vázquez de Prada, *Prav tam*.

[9] Prim. Sveti Jožefmarija, *Pot*, št. 831.

[10] Prim. *Kol* 2, 7.

[11] Poslanica papeža Benedikta XVI. za 26. svetovni dan mladih (Madrid, 16.-21. avgust 2011), 6. 8. 2010.

[12] Sveti Jožefmarija, *Pismo*, 2. 10. 1965.

[13] Poslanica papeža Benedikta XVI. za 26. svetovni dan mladih (Madrid, 16.-21. avgust 2011), 6. 8. 2010.

[14] *Prav tam*.

[15] *Prav tam*.

[16] *Prav tam*.

[17] Sveti Jožefmarija, *Jezus prihaja mimo*, št. 178.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/prelatovo-pismo-
avgust-2011/](https://opusdei.org/sl-si/article/prelatovo-pismo-avgust-2011/) (23. Feb. 2026)